

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 13C/59/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912202748
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Koreňová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2012:6912202748.4

Uznesenie

Okresný súd Rimavská Sobota v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Ul. Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného spoločnosťou TOMAŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 36 613 843 proti odporcovi : 1/ L. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom v E. F., H.. O. Č.. XXXX/X a odporcovi 2/ E. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom v E. F., H.. F. Č.. XXX/X za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Spotrebiteľské združenie OSA so sídlom v Bratislave, Ul. Fedinova č. 9, IČO 42 260 086, zastúpeného HKP Legal, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Ul. Sasinkova č. 6 , IČO 36 727 334 o zaplatenie sumy 3 597,47 € s prísl. takto

rozhodol:

Súd konanie **zastavuje**.

Navrhovateľovi **vracia** prostredníctvom Daňového úradu Bratislava 146,37 € súdneho poplatku po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odporcom 1/ a 2/ náhradu trov konania **nepriznáva**.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania **nepriznáva**.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa svojím návrhom zo dňa 07.12.201 domáhal proti odporcom 1/ a 2/ zaplatenia sumy 3 597,47 € s úrokom z omeškania vo výške 13 % ročne zo sumy 2 435,92 € od 23.10.2008 do zaplatenia.

Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa 02.04.2012 č. 3Ro/108/2012-29, proti ktorému odporca 1/ podal odpor zo dňa 26.06.2012, ktorý došiel súdu dňa 27.06.2012. Odpor odôvodnil iba tým, že nie je schopný zaplatiť žalovanú sumu, pretože je poberateľom dávky v hmotnej núdzi.

O odpore odporcu 1/ súd rozhodol uznesením zo dňa 018.08.2012 č. 13C/59/2012-67 tak, že odpor podaný odporcom 1/ odmietol.

Proti tomuto uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom podal odporca 1/ v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že sa pravdepodobne ide o premičaný dlh a keďže nebolo vo veci nariadené pojednávanie nemohol uplatniť námietku premičania.

O odvolaní odporcu 1/ rozhodol sudca uznesením zo dňa 05.09.2012 č. 13C/59/2012-72 tak, že odvolaniu v plnom rozsahu vyhovel a zrušil uznesenie vydané vyšším súdnym úradníkom o odmietnutí odporu podaného odporcom 1/.

Elektronickým podaním zo dňa 30.04.2012 oznámil svoj vstup do konania vedľajší účastník Spotrebiteľské združenie OSA a súčasne týmto podaním vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku , pričom tiež požiadal o zaslanie návrhu na začatie konania.

Súd vznesenú námietku premlčania doručil na vyjadrenie právneho zástupcovi navrhovateľovi.

Podaním zo dňa 11.09.2012 oznámil vstup do konania ďalší vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS a požiadal o doručenie návrhu na začatie konania.

Podaním zo dňa 19.09.2012 tento vedľajší účastník oznámil súdu, že vystupuje z konania, pretože do konania už vstúpil už iný vedľajší účastník, o čom nemal vedomosť, pričom duplicitná podpora odporcu, spotrebiteľa je nadbytočná.

Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu pred začatím pojednávania vo veci samej podaním zo dňa 17.09.2012 vzal návrh v plnom rozsahu späť, žiadal konanie zastaviť a navrhol vedľajšiemu účastníkovi nepriznať náhradu trov konania. Súčasne žiadal o vrátenie zaplateného súdneho poplatku.

Podľa ust. 96 ods. 1, 3 O. s. p., navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie.

Vzhľadom nato, že navrhovateľ vzal návrh celkom späť ešte pred prvým pojednávaním, nebol potrebný súhlas odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu so späťvzatím návrhu, preto potom súd konanie v súlade s týmto dispozitívnym úkonom navrhovateľa podľa ust. § 96 ods. 1 vety druhej O. s. p., zastavil.

O trovách konaniach súd rozhodol podľa ust. §146 ods. 2 vety prvej O.s.p. v spojitosti s ust. § 142 ods. 1 O. s. p, tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu uplatnené trovy konania nepriznal. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z toho, že navrhovateľ z procesného hľadiska zaviniel zastavenie konania a bol by inak povinný uhradiť jeho trovy. Účastník, ktorý v konaní uspel (v danom prípade odporca a vedľajší účastník na

strane odporcu) má zásadne právo na náhradu všetkých vzniknutých trov za splnenia predpokladu, že ide o účelne vynaložené trovy potrebné na uplatňovanie alebo bránenie práva. V konaní si trovy za dva úkony právnej služby uplatnil len vedľajší účastník na strane odporcu s tým, že ich bude špecifikovať po skončení konania, resp. na výzvu súdu. Tieto trovy konania uplatnené vedľajším účastníkom v jeho podaní zo dňa 30.04.2012 , ktorým oznámil aj svoj vstup do konania, nepovažoval súd za účelne vynaložené trovy konania. Pri rozhodovaní o trovách konania musí súd popri zásade úspechu v konaní skúmať aj účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva. Vedľajší účastník ako profesná organizácia založená na ochranu práv spotrebiteľa by mal byť, vychádzajúc z podstaty svojej existencie, spôsobilý poskytnúť právnu pomoc v súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. V tomto smere súd poukazuje na znenie stanov vedľajšieho účastníka konkrétne čl. IV bod. 2, z ktorého vyplýva, že základnými úlohami združenia je ochraňovať práva spotrebiteľov a ich oprávnené záujmy, sprostredkovať riešenia sporov medzi spotrebiteľmi a dodávateľmi, zastupovať spotrebiteľov pred súdom a vystupovať v súdnych sporoch na strane spotrebiteľov. Z uvedeného obsahu stanov vedľajšieho účastníka explicitne vyplýva spôsobilosť vedľajšieho účastníka poskytovať spotrebiteľom právnu pomoc v spotrebiteľských sporoch. Súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že vedľajší účastník vstupuje do konaní obdobného charakteru z vlastného podnetu, hromadne, bez znalosti konkrétnej veci, pričom súčasne pri oznámení svojho vstupu do konania žiada o zaslanie návrhu a uplatňuje si aj trovy konania, čo súd hodnotí ako neobvyklý postup. Poukazuje pritom na to, že písomné podania vedľajšieho účastníka sú zhodné s jeho podaniami v iných veciach, ktoré okrem námietky premlčania neobsahujú žiadne skutočnosti vzťahujúce sa na konkrétnu vec a obsahujú len výpočet všeobecne formulovaných tvrdení. Vzhľadom na uvedené dôvody, súd trovy uplatnené právnym zástupcom vedľajšieho účastníka za dva úkony právnej služby, bez bližšej špecifikácie nepovažoval za vynaložené účelne v súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, o ktorom sa dozvedá len z návrhov, ktoré sú mu zasielané až následne, po jeho vstupe do konania a uplatnení si trov konania , na základe jeho žiadosti v každej konkrétnej veci osobitne. Pre úplnosť súd poznamenáva, že tým, že vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania, pretože ich nepovažoval za účelne vynaložené, keď neboli v príčinnej

súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, neporušil jeho právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR (rozhodnutie Ústavného súdu SR , sp. zn. II.ÚS 78/03). Naviac súdu sa javí , že v prípade takýchto sporov nejde o samotný predmet sporu, ale o to ako " vyrobiť" trovy právneho zastúpenia za agendu, ktorú by inak vedel vedľajší účastník zabezpečiť sám, bez právneho zastúpenia.

O trovách odporcov 1/ a 2/ súd rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p., tak, že odporcom 1/ a 2/ , ktorí by inak mali právo na náhradu trov konania, náhradu trov konania nepriznal, pretože nepodali súdu návrh na priznanie trov konania a v konaní im trovy ani nevznikli.

O vrátení zaplateného súdneho poplatku navrhovateľovi kráteného o sumu 6,63 €, súd rozhodol podľa ust. § 11 ods. 3, 4 a 6 Zák. č. 71/1992 Zb. v platnom znení (zaplatený súdny poplatok vo výške 153,- € krátený o sumu 6,63 €).

Vzhľadom nato, že navrhovateľ vzal návrh celkom späť ešte pred prvým pojednávaním, nebol potrebný súhlas odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu so späťvzatím návrhu, preto potom súd konanie v súlade s týmto dispozitívnym úkonom navrhovateľa podľa ust. § 96 ods. 1 vety druhej O. s. p., zastavil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na tunajšom súde.

Z podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť datované a podpísané a predložené v potrebnom počte rovnopisov tak, aby každý z účastníkov dostal jeden rovnopis a jeden rovnopis zostal na súde.

Ďalej z odvolania musí byť zrejmé, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, v čom toto rozhodnutie, alebo postup súdu je nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým , že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. , konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy , ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.